

3. Tretji tožbeni razlog: Svet je kršil pravici tožeče stranke do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva. Tožeča stranka ni nikoli prejela podrobnejših informacij v zvezi s „preiskavo“, ki naj bi upravičila njeno uvrstitev na seznam, še manj pa „resne in verodostojne“ ali „konkretne“ dokaze v zvezi s tem. Svet teh informacij kljub zahtevi ni podal.
4. Četrty tožbeni razlog: Svet tožeči stranki ni podal zadostnih razlogov za uvrstitev na seznam. Podani razlogi so bili premalo obrazloženi in natančni. Niso bila podana podrobnejša pojasnila glede ravnanja tožeče stranke, zaradi katerega je domnevno „sodelovala pri zločinih“, ali glede tega, kako je to „sodelovanje pri zločinih“ kakorkoli povezano z „odtujitvijo ukrajinskih državnih sredstev“ in „nezakonitim prenosom teh sredstev izven Ukrajine“. Podane niso nobene podrobnosti glede „preiskave“, organa, ki naj bi jo opravljal, njene narave ali dneva, ko naj bi se začela.
5. Peti tožbeni razlog: Svet je resno kršil temeljni pravici tožeče stranke, in sicer lastninsko pravico in pravico do ugleda. Omejevalni ukrepi niso bili „predpisani z zakonom“, naloženi so bili brez ustreznih varovalnih ukrepov, ki bi tožeči stranki omogočali učinkovit zagovor pred Svetom, ne nanašajo se na nobeno določeno lastnino, ki naj bi predstavljala odtujena državna sredstva, oziroma na višino domnevno odtujenih sredstev.
6. Šesti tožbeni razlog: Svet se je oprl na napačno dejansko stanje. Razen edinega razloga za uvrstitev tožeče stranke na seznam ni informacije ali dokaza, da je bila tožeča stranka v Ukrajini v takšni „preiskavi“, kot je navedena v Sklepu in Uredbi.
7. Sedmi tožbeni razlog: Svet ni zagotovil ustreznosti in veljavnosti dokaza, na podlagi katerega je bila tožeča stranka uvrščena na seznam. Ni upošteval tega, ali je sedanji generalni tožilec Ukrajine na podlagi ustave Ukrajine pristojen za uvedbo kakršnih koli preiskav zoper tožečo stranko in ni upošteval, da tožeča stranka dejansko ni bila predmet domnevne „preiskave“.

Tožba, vložena 14. maja 2014 – Janukovič proti Svetu

(Zadeva T-346/14)

(2014/C 253/52)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Viktor Fedorovič Janukovič (Kijev, Ukrajina) (zastopnik: T. Beazley, QC)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Sklep Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL L 66, str. 26), kakor je bil spremenjen s Sklepom Sveta 2014/216/SZVP z dne 14. aprila 2014 (UL L 111, str. 91), in Uredbo Sveta (EU) št. 208/2014 z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL L 66, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EU) št. 381/2014 z dne 14. aprila 2014 (UL L 111, str. 33) razglasi za nična v delih, v katerih se nanašata na tožečo stranko; in

— toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Svet Evropske unije (v nadaljevanju: Svet) ni imel ustrezne pravne podlage za sprejetje Sklepa in Uredbe. V utemeljitev temu tožbenemu razlogu se zadržuje: (a) pogoji za to, da bi se Svet lahko oprl na člen 29 PEU, s Sklepom niso bili izpolnjeni. Med drugim (i) naj Svet cilja (utrditev in podpora pravni državi in spoštovanju človekovih pravic v Ukrajini), na katera se je izrecno skliceval, dejansko ne bi mogel sprejeti, saj je nato navedel razloge za uvrstitev na seznam (povezan z domnevno poneverbo ukrajinskih državnih sredstev in nezakonitim prenosom teh sredstev zunaj Ukrajine, kar tožeča stranka zanika), ki niso bili konsistentni in ne v skladu z navedenimi ali katerimi koli upoštevni cilji iz člena 21 PEU. (ii) Uredba in Sklep sta v nasprotju s preostalimi upoštevni cilji, navedenimi v členu 21 PEU, ker z njima ni bilo mogoče „utr[dit]i in podp[irati] demokracije [...] in načel mednarodnega prava“, zlasti zaradi napačne ugotovitve – in napačnega ravnanja na podlagi tega – da je bil zakonito demokratično izvoljeni predsednik Ukrajine, tožeča stranka, „nekdanji predsednik“, kar je v nasprotju z ukrajinskim in mednarodnim pravom, in ker sta nudila podporo tako imenovanima „začasemu predsedniku in vladi“, ki nista bila zakonito in demokratično izvoljena in ki sta oblast, ki jo imata, občasno pridobila z nezakonito silo, v nasprotju s pravno državo, načeli demokracije in mednarodnim pravom. (b) Pogoji za uporabo člena 215 PDEU naj ne bi bili izpolnjeni, ker naj ne bi bilo veljavne odločbe, sprejete v skladu z poglavjem 2 naslova V PEU. (c) Za uporabo člena 215 PDEU proti tožeči stranki ni bilo zadostne povezave.
2. Drugi tožbeni razlog: Svet je zlorabil svoja pooblastila. Resnični namen Sveta s sprejetjem Sklepa (in posledično Uredbe) naj bi bil v bistvu ta, da naj bi si poskusil pridobiti naklonjenost „začasne vlade“ Ukrajine, zato, da bi Ukrajina vzpostavila tesnejše vezi z Unijo (pri čemer naj bi demokratično izvoljen predsednik Ukrajine in njegova vlada take tesnejše vezi zavrnila) in ne uvodne izjave, navedene na začetku Sklepa in Uredbe.
3. Tretji tožbeni razlog: Svet je kršil obveznost obrazložitve. Obrazložitev uvrstitve tožeče stranke na seznam v Sklepu in Uredbi je (poleg tega da je napačna) šablonska, neprimerna in ni dovolj podrobna.
4. Četrty tožbeni razlog: tožeča stranka v upoštevem obdobju ni izpolnjevala navedenih pogojev za uvrstitev osebe na seznam. Svet med drugim ni navedel upoštevni informacij, vendar, s čimer je seznanjen, tožeče stranke (a) v upoštevem obdobju sodni ali drug pristojen organ ni spoznal za odgovorno za poneverbo ukrajinskih državnih sredstev ali za njihov nezakoniti prenos in (b) v tem obdobju ni bila oseba, zoper katero bi v Ukrajini potekal kazenski postopek zaradi preiskave zločinov v zvezi s poneverbo ukrajinskih državnih sredstev in nezakonitim prenosom teh sredstev v tujino.
5. Peti tožbeni razlog: Svet je z vključitvijo tožeče stranke v izpodbijane ukrepe storil očitne napake pri presoji. Svet med drugim ni imel – ali vsaj ni imel „trdnih“ – dokazov, da so bili očitki zoper tožečo stranko „vsebinsko pravilni“, in se je napačno oprl na trditve nezakonite t.i. „začasne vlade“, ki si je prizadevala protizakonito prisvojiti oblast in ki je imela jasen razlog za navajanje takih očitkov v nedopustne namene.
6. Šesti tožbeni razlog: pravica tožeče stranke do obrambe je bila kršena in/ali ni ji bilo nudeno učinkovito sodno varstvo. Svet naj med drugim tožeči stranki ne bi posredoval celovite obrazložitve, vključno z dokazi proti njej, posredoval naj ji ne bi natančnih informacij in gradiva, ki naj bi utemeljevali zamrznitev premoženja, in naj bi določil, naj tožbo vložil v pretirano kratkem roku.
7. Sedmi tožbeni razlog: kršena je bila lastninska pravica tožeče stranke v skladu s členom 17(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, saj so med drugim omejevalni ukrepi neupravičena in nesorazmerna omejitve te pravice.